

ಜಯಪುರದ ಕೋಟೆ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ... ಮಹಾರಾಜ ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಿಂಗ್ ರಾಘೋಡ್ ಅವರ ಸೈನ್ಯ ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ತರಬೇತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹೃ... ಹೃ... ಹೃ... ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಧುಬಾಬು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ... ಮರಳು ಗಾಡಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಅಂಜು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮಗನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. 'ಕ್ಯಾ ಮಾ... ಖುಷೀನಾ?... ನನಗೊಂದು ಕುದುರೆ, ತಲವಾರ್ ಎಲ್ಲ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಘೋಡಾಗೆ ನೀನೇ ಹುಲ್ಲು, ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಜೋಪಾನ ಮಾಡ್ಡೇಕು ಮತ್ತೆ...' ಮಗನ ಮುಖದ ತುಂಬಾ ನಗೆಯ ಅಲೆಗಳು. ಅಂಜುಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆನೋ ಅನ್ನಿಸಿ ಒಂದುಕ್ಷಣ ತಲೆ ತಿರುಗಿತು. 'ಹಮ್ಮ ಘೋಡಾ ಕೊ ಖಾನಾ ನೈ ದೇಗಾ ಕಾ?' ಮಗ ಸೊಂಟದಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂಜು ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಳು.

ಸುಮತಿ ಕತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. 'ಮುಂದೆ ಏನಾಯ್ತು?' ಅಂಕಿತ ಕೇಳಿದ. 'ಏನಾಗುತ್ತೆ? ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ತಂದೆ ತಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ನಂತರ ಅವನ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಅಭಿಮನ್ಯು ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ. ಅದು ಈಗ ಮ್ಯೂಸಿಯಂಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿತು.' ಸುಮತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಅಂಕಿತ ಅಮೃತನ್ನು ನೋಡಿದ. 'ಅಮ್ಮಾ... ಇದು ನಿಜಾನಾ... ಅಥವಾ ಕತೆನಾ? ನಿಂಗ್ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು...' ಮೆಲುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. 'ಆದರೆ ಅವನು ಈ ಎರಡೂ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಜೀವನ ಪೂರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮರದ ಸುಂದರ ಕಸೂತಿ ಇರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂದ್ರೆ... ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಆ ಬಂಜಾರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಭಾವನೆಗಳಿದ್ದವು ಅಂತ ಅಲ್ಲ ಅಮ್ಮ... ಮತ್ತೆ ಮಗ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ತಂದೆ ಯಾರು?... ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲ... ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ. ಯಾವುದನ್ನ ಆರಿಸಬೇಕು!...'

'ಸರಿ... ಕತೆ ಮುಗಿದಿದ್ದೆ ಊಟ ಕೊಡ್ತೀಯೆ?' ತಂದೆ ರೂಮಿನಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

'ಹೂಂ... ಇನ್ನೇನು ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ಆಯ್ತು...' ಸುಮತಿ ಎದ್ದಳು.

ಮಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. 'ಮತ್ತೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕೂತ್ರ ಅಷ್ಟೆ... ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗು' ಸುಮತಿ ಕೂಗಿದಳು.

'ಆಯ್ತುಮ್ಮ... ಬಂದೆ...' ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ರೂಮಿನಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಹಾಡು ಮೂಡಿತು...

'ಲಕ್ ಚಿಪ್ ನ ಜಾವೋಜಿ, ಮನ್ನೆ ಡೀಡ್ ಕರಾವೋಜಿ...' ಮಗ ಯು ಟ್ಯೂಬ್ ಹಾಕಿದ್ದ.

ಎಂ.ಆರ್. ಮಂದಾರವಲ್ಲಿ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಂದಾರವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕಿ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರ ಕತೆಗಳು ದಾಖಲಿಸುತ್ತವೆ. 'ಗೊಂದಲಗಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ', 'ಪರಿಸರ ಎಂದರೇನು?', 'ಯಾನ ಪ್ರತಿಯಾನ' ಇವು ಅವರ ವೈಚಾರಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬರಹಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು. 'ಅಳುವುದಿಲ್ಲವೇ ವಸು' ಅವರ ಕತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. 'ಅಂಧಮಕ್ಕಳ ಅರಿವಿನಂಗಳ' ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೃತಿ.